

Dosarul nr.2ra-525/22
2-15111973-01-2ra-12042022

Prima instanță - Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud.: E. Lupan)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: V. Sîrbu, V. Mihaila, D. Dulghieru)

ÎN C H E I E R E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fetco Ion, reprezentat de
avocatul Cașu Iulian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată "Artas" împotriva lui Fetco Ion privind încasarea despăgubirii
de asigurare în ordine de regres,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, prin care s-
a respins apelul declarat de Fetco Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni,
sediul Călărași din 19 martie 2021,

c o n s t a t ă :

La 12 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Artas” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Fetco Ion cu privire la încasarea despăgubirii de
asigurare în ordine de regres în mărime de 62709,32 lei.

În motivarea acțiunii, a invocat că la 18 martie 2011, la intersecția străzilor M.
Kogălniceanu și M. Bănulescu-Bodoni din mun. Chișinău a avut loc un accident
rutier cu implicarea unităților de transport Skoda Octavia cu numărul de
înmatriculare XXX, condus de Fetco Ion și Audi A3, cu numărul de înmatriculare
XXX, condusă de Busuioc Sergiu.

Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Fetco Ion, fiindu-i
aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale și 6
puncte de penalizare.

La 02 septembrie 2010, între SRL „Artas” și Nemerenco Vadim a fost încheiat
contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de
autovehicule seria AW nr.0014800, fiind eliberată unității de transport de model
Skoda Octavia, cu numărul de înmatriculare XXX, polița de asigurare.

În contractul de asigurare, s-a indicat un număr limitat de persoane asigurate,
iar Fetco Ion, nu era inclus ca persoană asigurată.

Ca urmare, a fost deschis dosarul de daune nr.2011-065, fiind întocmit actul de
constatare a defecțiunilor tehnice a autovehiculului de model Audi A3, cu numărul de

înmatriculare XXX, care conform raportului de evaluare a pagubei nr.408/06A, emis de SRL „Exauto-Plus”, costul recondiționării automobilului menționat fiind de 62 709,32 lei.

Prin ordinul de plată nr.157 din 23 decembrie 2013, SRL „Artas” a transferat proprietarului unității de transport de model Audi A3 suma de 62 709, 32 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, fiind întocmit un acord cu privire la achitarea despăgubirii de asigurare.

Astfel, în condițiile în care Fetco Ion nu a fost inclus în lista persoanelor admise la volanul automobilului de model Skoda Fabia cu numărul de înmatriculare XXX, acesta este ținut să repare prejudiciul material cauzat.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 04 noiembrie 2015, acțiunea depusă SRL „Artas” împotriva lui Fetco Ion cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare, a fost admisă.

S-a încasat de la Fetco Ion în beneficiul SRL „Artas” suma de 62709,32 lei cu titlu de despăgubirii de asigurare în ordine de regres.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, s-a casat hotărârea Judecătorei Călărași din 04 noiembrie 2015, cu restituirea cauzei la judecare.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 19 martie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Artas”, a fost admisă.

S-a încasat de la Fetco Ion în beneficiul SRL „Artas” suma de 62709,32 lei cu titlu de despăgubirii de asigurare în ordine de regres.

S-a încasat de la Fetco Ion în beneficiul SRL „Artas” suma de 9 698, 49 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, dintre care suma de 1881, 30 lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii, suma de 2574, 35 cu titlu de cheltuieli de executare a actelor judiciare, suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 242,84 lei cu titlu de cheltuieli de transport suportate de participant la proces în legătură cu prezentarea în instanță.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 01475436 din 18 mai 2011, Fetco Ion la de 18 martie 2011, la ora 07:20, aflându-se în mun. Chișinău în intersecția străzilor Mitropolit Bănulescu-Bodoni și Mihail Kogîlniceanu, conducând automobilul de model Skoda Octavia cu numere de înmatriculare XXX, neglijând cerințele culorii de interzicere a semaforului, a intrat și a traversat intersecția la culoarea roșie a semaforului, ca rezultat a comis tamponarea automobilului Audi A3, cu numere de înmatriculare XXX, condus de Busuioc Sergiu, care circula la culoarea verde, cauzând un prejudiciu material considerabil lui Busuioc Sergiu.

Astfel, Fetco Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

În temeiul contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse autovehicule seria AW nr.0014800, încheiat între SRL „Artas” în funcție de asigurător și Nemerenco Vadim în calitate de asigurat, pentru perioada 02 septembrie 2010 – 01 septembrie 2011, asigurătorul și-a asumat asigurarea asiguratului pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule.

Potrivit pct.3 din contractul indicat, părțile au determinat numărul limitat al persoanelor în drept să utilizeze vehiculul de model Skoda Octavia cu numărul de înmatriculare XXX și anume, Jardan Ion, Ceaglei Marina și Ceaglei Andrei.

Instanța a constatat că CA „Artas” SRL, a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 62709,32 lei persoanei păgubite Busuioc Natalia și drept urmare, este în drept în condițiile art.1415 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și art.29 al Legii nr.414 din 22 decembrie 2006, să pretindă încasarea despăgubirii de la persoana vinovată de producerea accidentului rutier, care nu era inclusă în contractul de asigurare.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 martie 2021, Fetco Ion a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 19 martie 2021, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Fetco Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 19 martie 2021.

La 29 martie 2022, Fetco Ion, reprezentat de avocatul Cașu Iulian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată.

Actul de evaluarea nu poate servi drept mijloc de probă în cadrul procesului, deoarece este întocmit în lipsa lui Fetco Ion, ceea ce constituie o încălcare gravă a garanțiilor unui proces echitabil.

Recurentul a indicat că SRL „Artas” nu a respectat prevederile art.22 alin.(12¹) din legea nr/414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La examinarea automobilului nu l-a invitat pe Fetco Ion, pentru ai oferi posibilitatea de a se expune dacă prejudiciile constatate de asigurator coincid cu cele produse în accident.

În lipsa unui raport de expertiză tehnico-științifică care să demonstreze cu certitudine valoarea prejudiciului material cauzat, este imposibil de stabilit dacă suma pretinsă drept despăgubire de asigurare este justificată și reprezintă costul pieselor de schimb și monoperei, pentru remedierea consecințelor accidentului.

Probele prezentate contravin art. 118 din Codul de procedură civilă, și astfel, în cadrul examinării cauzei instanța de apel urma să solicite expunerea unui expert pe marginea probele prezentate de reclamant, deoarece automobilul a fost reparat și respectiv probele urma a fi confirmate de un specialist.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 decembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 32 Vol.II instanța de apel a expediat participanților la proces decizia motivată la 15 februarie 2022, respectiv, cererea de recurs a fost declarată la 29 martie 2022, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 12 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informându-l despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, însă corespondența s-a returnat instanței.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Fetco Ion, reprezentat de avocatul Cașu Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Fetco Ion, reprezentat de avocatul Cașu Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh